

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8338/2023
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Самир Хот, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, Министарство за заштиту животне средине, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Ужицу, ради накнаде, одлучујући о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 1725/21 од 25.01.2023. године, у седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 1725/21 од 25.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 1725/21 од 25.01.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сјеници Р1 4/2020 од 17.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог којим је предлагач тражио да се обавезе противник предлагача да му на име накнаде за ограничавање права својине на парцели .. КО ... и парцели .. КО ..., на којима предлагач има право својине у уделу од 1/1, исплати износ од 41.125,00 динара са законском затезном каматом од доношења решења до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је предлог предлагача којим је тражио да се обавезе противник предлагача да предлагачу на име трошкова прибављања писане документације од стране предлагача исплати износ од 21.310,00 динара са законском затезном каматом од доношења решења до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев предлагача којим је тражио да се обавезе противник предлагача да му накнади трошкове ванпарничног поступка са законском затезном каматом од доношења решења као неоснован. Четвртим ставом изреке, обавезан је предлагач да противнику предлагача надокнади трошкове ванпарничног поступка у износу од 60.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 1725/21 од 25.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба предлагача и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, док је ставом 2. истог члана прописано да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете и измакле користи због ограничавање права својине на парцели у својини тужиоца доношењем Уредбе о проглашењу специјалног резервата природе „Пештерско поље“ („Службени гласник РС“ број 114 од 31.12.2015. године), о ком захтеву су нижестепени судови одлучили, тако што су одбили поднети предлог. О праву предлагача нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизијским наводима којима се указује на налаз и мишљење судског вештака грађевинске струке и садржину тражене заштите, заправо се оспорава чињенично стање и оцена изведених доказа што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП. Осим тога, битне повреде поступка не представљају дозвољен ревизијски разлог.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско првним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за ограничавање права својине поднетим 24.02.2020. године. У поднеску од 02.02.2021. године предлагач је преиначио предлог, а вредност предмета спора је 62.435,00 динара.

Како вредност побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан

преиначења предлога, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић